

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiariorvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

760. Qualiter, dum quis inhabilis, adeoque provisus invalidè, jus ejus
convalescat post dispensationem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](#)

CAPUT TERTIUM.

DE PERSONIS, QVIBVS CONFERENDA BE- NEFICIA, IPSOQVE COLLATIO- NIS ACTV.

PARAGRAPHVS I.

De conferendis beneficiis per-
sonis designatis, habilibus, seu
qualificatis in genere, & in
specie de Episcopis.

*Questio 759. An, & qualiter inhabilis
possit petere & acceptare beneficium Eccle-
siasticum, & an teneatur occultum defectum
suum manifestare?*

3. Respondeo primò : ordi-
nariè loquendo, qui est
irregularis, v. g. aut ali-
ter inhabilis ad benefi-
cium, non potest illud
petere aut acceptare, ni-
fi priùs dispensationem
super defectu, si dispen-
sabilis, obtineat. Laym. in c. cùm in cunctis. de elect.
§. inferiora. num. 18. Argumento c. innotuit. de elect.
§. nisi. de renunciar.

2. Respondeo secundò : si eligendus aut ele-
ctus, vel etiam aliter promovendus sciat se inhabi-
lēm ob defectum suum, cùm de eo fit inquisitio
(quam Superior, dum tantum agitur, ne indignus
promoveatur, etiam nulla præcedente infamia aut
querela, ex officio instituere debet, et si secūs sit,
dum agitur de punitione, Argumento c. i. de postul.
Laym. loc. cit. n. 2. citans Abb. Innoc. Buttr. in hoc
c. i. Navar. in rubr. de judiciis. num. 92. Sanch. de ma-
trim. l. 3. d. 14. n. 2.) manifestare tenetur, aut ab acce-
ptanda electione aliaj promotione sui abstineret.
Laym. in c. cùm nobis. de elect. n. 1. sic etiam Sanch.
loc. cit. ait de admittendis ad Ordines, quod ipsi eti-
am ordinandi, si de indignitate, aut impedimento
occulto interrogentur, teneantur illud confiteri,
aut à petitione & susceptione Ordinum abstinere:
videturque etiam ad faciendam ultrone hanc ma-
nifestationem teneri, ut ex Sanch. loc. cit. indicat
Laym. ad cit. §. inferiora. num. 18. Neque enim, ut
ibidem ait, in tali casu homini imposta est necessi-
tas, seipsum infamandi ; cùm possit ab Ordine su-
scipiendo abstinere, & beneficium non petere, aut
non acceptare.

3. Respondeo tertio : accidere tamen potest
casus, ut quis beneficium sibi delatum non facile,
hoc est, sine infamacione sui recusare possit, adeo
que in eo occultam irregularitatem, aliamve sui
inhabitabilem cum dicta sua infamia manifestare
non tenetur. Laym. ad cit. §. inferiora. n. 19. citans
pro hoc Suar. decens. d. 40. f. 2. n. 31. & 34. & Innoc.
in c. innotuit. de elect. n. 2. Electio enim, collatio-

aut provisio beneficii facta persona irregulari na-
turaliter & quasi fundamentaliter constituit. Laym.
ibid. & collatio beneficii facta persona incapaci,
si bona fide facta sit, tenet mero jure. Lorr. l. 2. n. 47.
num. 91. ex Innoc. in c. cum nostris. de concess. prob.
n. 3. tametsi autem à jure Ecclesiastico sit prohibi-
ta, imò etiam in Ordine ad forum externum irrita,
tamen lex ista positiva, unde dimanat obligatio
ista manifestandi inhabitabilitatem suam, non obligat
in casu necessitatis. Laym. cit. n. 19. Sic etiam ir-
regularis tacuit defectum suum, & postea im-
petrat super eo dispensationem, electio vel collatio
ante facta eo ipso censetur valida, quod falso for-
mer, si electio seu collatio talis secundum funda-
mentum & substantiam ante omnem judicis sen-
tentiam irrita esset; quia quod ab initio vitiosum
est, non potest tractu temporis convalescere. Laym.
ibid. & illud subjugens, quod licet proviso bene-
ficii omni jure sit penitus irrita, posse tamen con-
tingere casum, ut quis, quantum in se est, sibi obla-
tum licet acceptet ob gravem necessitatem. V. g.
si Titius sciens simoniacam pactionem intercurrit-
se, vel conficius sua occulte excommunicationis,
quam prodere non potest, nec absolutionem im-
petrare, à parte, gravibus intentatis minis, cogatur
beneficium statim acceptare, postea revalida-
tionem tituli consecuturus, aut beneficio renun-
ciaturus.

*Questio 760. Qualiter, dum quis inha-
bilis, adeoque provisus invalide, jus ejus
convalescat post dispensationem?*

R Espondeo : si quis ob defectum nulliter pro-
vitus est, sublatu per dispensationem defectu
ab eo, qui dispensandi potestate habet, jus provi-
si convalescit ; dum enim defectus ex jure positivo
est dispensabilis, provio quodammodo nempe
fundamentaliter, ut dictum q. præcedente, & jure na-
turali spectato, subsistit, ac ideo sublatu defectu per
legem positivam inducto, etiam civiliter seu in or-
dine ad forum externum perfici potest. Laym. in
c. innotuit. de elect. n. 2. Idem quoque tradit Laym.
in c. nisi cum pridem. de renunciatione. n. 5. ubi si ali-
quis in excommunicatione, suspensione, irregu-
laritate occulta institutus fuerit, sublatu impedimento
per eum, qui potestate absolvendi, aut dispensandi
prædictus est, eo ipso titulum validari, tanquam pro-
babile docui Theol. mor. tr. c. 15. n. 3. & in c. super
eo. de elect. n. 3. §. deinde. modò tamen res in nullius
præjudicium cedat. Sic v. g. si Capitulares igno-
ranter elegissent indignum, penes ipsos maneret
jus aliam electionem faciendi; ideoque absque co-
rum consensu defectus ille in ordine ad jus electio-
nis illius habita stabilendum non posset tolli ab
Ordinario ; sechis si scienter ; tunc enim non po-
sent contradicere, juxta c. nulli. de elect. in c. Laym.

M. c. 9. Sic etiam, si provisus ob crimen privationem ipso jure incurrit, & provisio ad alium spectaret, non posset Ordinarius, in crimen dispensando, titulum ejus validare cum prejudicio collatoris non consentientis. Argumento c. quamvis. de *script.* in 6. Laym. loc. cit. uti nec Episcopus, dum in beneficium tulit sententiam depositionis, no n potest dein eum restituere sine patroni consensu, utpote cui per dictam depositionem jus novae presentationis facienda acquisitum. Laym. loc. cit.

Quæstio 761. An igitur electus aliter ve provisus tempore provisionis laborans defectu, quem sperat brevi post tempore se sublaturum, dum nemo se ei opponit, interim in foro conscientia tutus esse possit, ita ut tali re validatione, aut dispensatione non egeat?

Respondet affirmativè Laym. ad c. cùm in cunctis de elect. ad §. inferiora. n. 14. adducit in specie exemplum laborantis tempore provisionis infamia facti, seu commissi criminis, quod se per vitam publicam emendationem brevi emendaturum sperat. Item constituti tempore provisionis in irregularitate, suspensione, excommunicatione minore, destituti legitimam statu, scientia requisita, dum sperat brevi se absolutionem à suspensione, dispensationem ab irregularitate, habiturum legitimam statutam, & sufficiente scientiam acquiriturum &c. citat pro his omnibus Innoc. in e. quod sicut. de elect. & c. cùm nostris. de concess. prob. Jo. Andr. in c. Capitulum. de *script.* Felin. in c. inquisitionis. de accusat. n. 6. Abb. in c. 1. de integr. refit. num. 19. & in c. quia plerique. de immunit. Eccles. nu. 31. Idem habet Laym. ad cap. grave. de probandis & disp. de Prelatis. q. 53. & 59. nimurum electum aut provisum, si defectum scientia aut improbitatis tollere possit ac velit, ipsique lis nulla moveatur, in conscientia tutum esse, aitque Laym. in c. cùm in cunctis. num. 15. hanc ipsam doctrinam desum ex generaliori principio seu regula, quam tradunt cit. AA. & insuper Nav. de alienat. rerum Eccles. n. 17. Sylv. v. alienatio. q. 13. Sa. v. contractus. Sanch. de matrim. l. 8. d. 7. n. 12. nimurum, si in electione aut provisione beneficii, alienatione rei Ecclesiastica, similiue actu defit solennitas aliudve requisitum, licet id secundum jus positivum cenfatur esse substantiale, si tamen observata sint ea, quæ spectato jure naturali necessaria sunt, electus, provisus, contrahens (modo nulla injuria intervererit) tutus esse possit in conscientia, donec electio, collatio, alienatio, similisve actus ab eo, qui potestate habet, rescindatur; quod ipsum jura non raro significant, dum electionem v.g. quæ ipso jure infirma est, dicunt à judice irritandam, adeòq; judicis sententia, saltem declaratoriā, opus esse, ut electus vel provisus abscedere cogatur, juxta c. cùm dilectus. de consuet. c. 1. de postul. c. scriptum. de elect. c. ult. de Clerico excommunicato, subdit tamen Laym. n. 16. hanc doctrinā non ita accipiendam, ac si universalis sit, five quod Magistratus, cum Ecclesiastico, tum seculari defit protestas, latâ lege ob publicam utilitatem, electionem, collationem, contra dictum aliumve actum, qui jure naturali præcisè spectato subfisteret, ita penitus ab initio infirmandi, ut ne in conscientia quidem foro aliquis ex eo effectus sequatur; sed ita accipiendam distam doctrinam, ut in dubio, & nisi

lex aliud exprimat, vel ex natura contractus alterius actus necessariò aliud sequatur, presumendum non sit, talem esse humanarum constitutionum rigorem, referente seipsum *Theol. moral.* l. 1. tr. 4. c. 16. n. 6. & 9. Porro exempla aliqua sunt sequentia, in quibus lege Ecclesiastica ita infirmata est provisio beneficii, ut provisus nullum omnino jus in eo acquirat, ideoque illud retinere nequeat, sed dimittere obligatus sit in conscientia, nisi dispensationem, titulique revalidationem obtinebit; quin & si ita invalidè provisus in propria persona illud administret, incurrat vitium intrusionis, per quod de novo inhabilis redditur ad idem beneficium obtinendum juxta ea, qua dixerat *Theol. moral.* loc. cit. c. 15. n. 3. Primò si quis provisus fuerit constitutus in excommunicatione majore, c. postulat. de Cleric. excommunicato. Suar. de cens. d. 13. rot. f. 1. idque locum habere, et si excommunicato occulta sit, aut probabiliter ignota excommunicatione, ait Laym. citans Suar. ubi ante. n. 3. Abb. in cap. postulatis. contra Felin. & Navar. Secundò si provisus sit ab electoribus vel collatore suspensus, vel excommunicatis denunciatis, seu non toleratis. Tertiò, si postularus, electus, confirmatus, provisus est interveniente simoniā, juxta Extrav. 2. de simon. inter communales. Quartò, si provisus infamia juris. vide de his dicta pluribus suis locis.

Quæstio 762. An, si beneficium confatur aliis à designatis, teneat collatio?

Respondeo: si ob favorem ipsorum designatorum sit facta talis designatio (uti cenfetur facta, quoties consanguinei fundatoris, vel oriundi ex certo loco beneficia designantur, tenet collatio, dum aliquis ex designatis non contradicit; non sicut ac collatio beneficii jurispatronatus facta sperto patrono, dum patronus non contradicit; quia sicut rescinditur hac collatio solum ob prejudicium patroni, ita illa solum ob prejudicium designatorum. Castrop. de benef. d. 4. p. 9. n. 4. citans Cenedo ad decret. collect. 89. Gutt. l. 2. qq can. c. 11. num. 37. Garc. p. 7. c. 11. à num. 1. Si vero designatio facta non ob favorem designatorum, sed ob Ecclesia & beneficii respectum; dum nimurum certo generi personarum, seu habentibus certas qualitates designantur beneficia, ut melius Ecclesia provideatur, & beneficii obligationibus satisfiat, præterit tali persona habente talem qualitatem, collatio facta alteri non habenti talem qualitatem, est nulla, licet nullus alius habens requisitam qualitatem illud petat sibi conferri; quia Ecclesia, utpote in cuius favorem talis qualitas requisita, cùm sit semper invita, ideoque ad cuiusvis, etiam non qualificati, petitionem collatio talis declarari potest nulla. Castrop. ibid. citans Garc. ubi ante, à num. 11. Intelligenda ramen hac sunt, dum persona sic qualificata reperiuntur, quæ ad talia beneficia aspirent; unde si contingat, nullum adesse taliter qualificatum, alteri, modò is alias sit habilis, potest de tali beneficio provideri. Corrad. pr. benef. l. 2. c. 10. n. 67. citans Lamb. de jurep. p. 1. l. 2. a. 24. nu. 20. Sic etiam, dum beneficium conferri debet certa persona, vel certo personarum generi, subintelligitur, si illa sit idonea, non alias. Corrad. loc. cit. num. 68. Item, si quidem adhuc habentes requisitas qualitates, & non petant, vel renuant beneficium; dispositio enim illa intelligi debet; si adhuc qualificatus, qui petat seu velit provideri. Corrad. n. 69. citans Rebuff. super concord. rubr. de collatione. §. ult.